ब्रह्मचर्य्यञ्चरत्येष शिवायास्य तनुस्तया । यास्य घोरतरा मूर्त्तिः सर्व्वानत्तितयेश्वरः ।
यन्निर्द्दहति यत्तीक्ष्णो यदुग्रो यत्प्रतापवान् । मांसशोणितमज्जादो यत्ततो रुद्र उच्यते । ९६२५
एष देवो महादेवो योऽसौ पार्थ तवाग्रतः । सततं शत्रवान्निघ्नंस्त्वया दृष्टः पिनाकधृक् ।
सिन्धुराजवधार्थाय प्रतिज्ञाय त्वयाऽनघ । कृष्णेन दर्शितः स्वप्ने यस्तु शैलेन्द्रमूर्द्धनि ।
एष वै भगवान् देवः संग्रामे याति तेऽग्रतः । तेन दत्तानि चास्त्राणि यैस्त्वया दानवा हताः ।
धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च सम्मितं । देवदेवस्य ते पार्थ व्याख्यातं शतरुद्रियं ।
सर्व्वार्थसाधकं पुण्यं सर्व्वकिल्बिषनाशनं । सर्व्वपापप्रशमनं सर्व्वदुःखविनाशनं । ९६४०
चतुर्व्विधमिदं स्तोत्रं यः शृणोति नरः सदा । विजित्य सर्व्वान् शत्रून् स रुद्रलोके महीयते ।
चरितं महात्मनो दिव्यं सांग्रामिकमिदं शुभं । पठन् वै शतरुद्रीयं शृंखश्च सततोत्थितः ।
भक्तो विश्वेश्वरं देवं मानुषेषु तु यः सदा । वरान् सकामाल्लभते प्रसन्ने त्र्यम्बके नरः ।
गच्छ युध्यस्व कौन्तेय न तवास्ति पराजयः । यस्य मन्त्री च गोप्ता च पार्श्वस्थौ हि जनार्द्दनः ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽर्ज्जुनं संख्ये पराशरसुतस्तदा । जगाम भरतश्रेष्ठ यथागतमरिन्दम । ९६५५
युद्धं कृत्वा महाघोरं पञ्चाहानि महाबलः । ब्राह्मणा निहतो राजन् ब्रह्मलोकमितो गतः ।
स्वधीते यत् फलं वेदे तदस्मिन्नपि पर्व्वणि । क्षत्रियाणामभीरूणां स शुभं ख्यापयेद्यशः ।
पठेदिदं पर्व्वमहार्थसंयुतं रणे जयः पाण्डववृष्णिसिंहयोः । सदा शुभं यः शृणुयाच्च तत्परः स मुच्यते पापकृतैः स्वकर्म्मभिः ।
यज्ञावाप्तिर्ब्राह्मणस्येह नित्यं ख्यातिर्नित्यं क्षत्रियाणां जयश्च । शेषा वर्णा काममिष्टं लभेते पुत्रान् पौत्रान् नित्यमिष्टांस्तथैव ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्व्वणि शतरुद्रीयेऽधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ समाप्तञ्च नारायणास्त्रमोक्ष पर्व्व ॥

समाप्तमिदं वैयासिक्यां संहितायां द्रोणपर्व्व ।

अत्र पर्व्वणि व्योसाक्षावान्तरपर्व्वश्लोकादिसङ्ख्यातोन्यूनाधिक्यं यद्युपलभ्यते तदा पूर्व्वपूर्व्वादर्शलिपिकरप्रमादात्तदित्तिज्ञेयं ॥

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS